

Uitzien naar God in wereld en cultuur

Mike Oppenheimer, <http://www.letusreason.org/Emerge13.htm>, 2009

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, ingekort en voetnoten door M.V.

We zien meer en meer dat de kerk uitziet naar een aansluiting met de wereld. Sommigen beweren dat God overal is, dat in gans de wereld, in elke cultuur God wordt uitgedrukt.

Over het onderwerp Cultuur (M7 conferentie van de Nazareners) sprak Jon Middendorf, die “emerging church” leringen en praktijken introduceerde in de Kerk van de Nazarener¹:

“Wij zien uit naar bewijs van het goddelijke en we vinden dat in de natuur, in de kunst, literatuur, muziek, in film; dus, eerder dan vrees voor de ons omringende cultuur, wat voorspelbaar resulteert in een bunkermentaliteit, omarmt de emerging congregatie de cultuur, in de erkenning dat deze niet altijd aangenaam is, maar ze omarmt de cultuur en verwacht zelfs daarin god te vinden, want er is geen plaats waar god niet is”.

De kerk heeft echter uitgezien naar haast alle menselijke culturen; er is daarom geen nood aan het denigreren van de kerk om geloofwaardigheid te geven aan de emerging movement. Volmaakte liefde doet vrees weg, en om deze liefde te hebben moet men een bijbels geloof hebben - zij die in het bijbelse missiewerk zijn vrezen de cultuur niet en ze zijn de culturen, maatschappijen en wereldreligies, binnengegaan, millennia lang. Zij die verwickeld zijn in de emerging church zullen de cultuur echter niet bekritisieren, maar zij bekritisieren de kerk!

Wanneer begon God in de menselijke cultuur te zijn? De Bijbel vertelt ons dat het bewijs voor God te vinden is in Gods schepping, niet in de culturen die mensen hebben gemaakt, maar “wat van God gekend kan worden ... de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en voorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn” (Romeinen 1:17-20)

Culturen werden ontwikkeld door menselijke belangen, ze zijn uitdrukkingen van menselijk geloof, religie en gebruiken. Culturen zijn niet goedaardig. Oude culturen zorgden ervoor dat maatschappijen en gemeenschappen samengebonden werden door gemeenschappelijke belangen en dikwijls was religie een prioriteit die hun levensstijl doordrong.

God werkt niet en heeft niet gewerkt in elke cultuur. Israël werd gezegd: “U mag u de weg van de heidenvolken niet aanleren” (Jeremia 10:2). Psalm 106:35: “maar zij vermengden zich met de heidenvolken en leerden hun gebruiken”. Dit kan zeker gebeuren, en het gebeurt met de kerk wanneer ze naar de cultuur opkijkt.

God woont niet in mensgemaakte culturen, die God niet kennen maar andere goden hebben. Het omarmen van cultuur is de tijdgeest van onze tijd.

Vermits er geen “christelijke cultuur” bestaat, waardoor wordt dan de cultuur beïnvloed? Door personen en hun collectieve waarden, welke aan verandering onderhevig zijn. Gods Waarheid verandert niet en ze transcendeert cultuur. Maar God bezit de capaciteit om cultuur te bereiken en te veranderen ten goede, maar dit kan enkel gebeuren door hen die het bijbelse evangelie promoten. De Kerk moet het evangelie naar de cultuur brengen waarin ze zich begeeft; God kan niet gevonden worden in enige cultuur zonder het Evangelie.

Culturen zijn ontwikkeld door 's mensen belangen. Ze zijn uitdrukkingen van mensen hun geloven, religieën, en hun gebruiken. Culturen kunnen niet goedaardig zijn. Oude culturen veroorzaakten dat maatschappijen en gemeenschappen samengebonden werden door gemeenschappelijke interesses en vaak was valse religie een prioriteit, die hun levensstijl doordrong.

¹ Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/KerkVanDeNazarener.pdf>.

De Bijbel gebruikt niet het woord cultuur maar spreekt cultuur en maatschappij aan als “de wereld”. De Bijbel richt zich tot menselijke groepen als “naties”, met hun religie en de manier waarop zij hun goden aanbidden. Satan is de god van deze wereld, de heerser van dit wereldsysteem - dit omvat alle culturen die door zonde beïnvloed zijn. Efeziërs 2:1-2 spreekt van mensen die dood waren “door de overtredingen en de zonden ... overeenkomstig de wil van de aanvoerder van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid”. Dit is de reden waarom ons wordt gezegd: “word niet aan deze wereld gelijkvormig” (Romeinen 12:2) en “En wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is” (1 Korinthiërs 2:12). Wij zijn daarom in de wereld maar niet van de wereld. Ons wordt onderricht om de hele wereld in te gaan en Christus te prediken (Mattheüs 28:19).

De culturen maken deel uit van het wereldsysteem welke antagonistisch is tegen de ware God. “Ik heb hun Uw woord gegeven, en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben” (Johannes 17:14). Gods woord is het licht dat in de duisternis is gekomen. Jezus zei: “de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen” (Johannes 14:17). De wereld omvat culturen en maatschappijen.

“Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is. Als iemand de wereld liefheeft, is de liefde van de Vader niet in hem. Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en de hoogmoed van het leven, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld” (1Johannes 2:15-16).

De Bijbel leert dat de wereld en haar systeem veroordeeld zijn. De meerderheid van de culturen in de wereld hebben een religieuze basis; de wortels van mensgemaakte culturen liggen bij de toren van Babel, een opstandige situatie tegen God. Er zijn genoeg bijbelse voorbeelden die illustreren dat God culturen in oude bijbelse tijden niet goedkeurde. God vertelde Israël:

“Wanneer u in het land komt dat de HEERE, uw God, u geeft, mag u niet leren handelen overeenkomstig de gruweldaden van die volken” (Deuteronomium 18:9).

We moeten dit *bijbelse* standpunt begrijpen om dit correct te zien, of we zullen verloren lopen in een overvloed van opinies over de manier waarop wij moeten evangeliseren en de kerk leiden.

God riep Abraham UIT Ur dat een heidense, afgodische cultuur was. Hij liet hem daar niet blijven om God te vinden, en evenmin zond God hem terug om die cultuur te hervormen. Mozes groeide op in de Egyptische cultuur en werd verwijderd naar de wildernis. Na 40 jaren van voorbereiding zond God Mozes om Israël UIT Egypte te leiden. Hij wilde niet dat hij Egypte zou hervormen, en zond hem niet om uit te kijken naar bewijzen van God in dat systeem (Hebreeën 11:27), omdat er geen waren.

De invloed van het emergent church relativiteitsdenken laat u van start gaan met een foute premisse zodat u tot een foute conclusie komt. Middendorf is een belangrijk voorbeeld van deze invloed. Het feit dat onze cultuur postchristelijk is en verder afglijdt naarmate de tijd verstrijkt, bewijst dat de kerk geen goddelijke kracht heeft zoals ze zou moeten hebben. We zouden in aanmerking moeten nemen dat wanneer de kerk begint te gelijken op haar omringende cultuur we dit dan “emergent culture” kunnen noemen, vermits zij de eigenschappen heeft geadopteerd van het secularisme. De basis van God die zou gevonden worden in de cultuur en andere religies is puur oecumenistisch. De tendens is het vinden van gemeenschappelijke grond in andere religies om te bewijzen dat God aan het werk zou geweest zijn in alle culturen. Als men dit model adopteert dan zal men de Schrift interpreteren door de cultuur. Culturen veranderen, maar God en Zijn Woord nooit. Als gelovigen die Christus volgen zijn wij geheiligd door het Woord en de cultuur zou ons moeten zien als anders, niet als gelijk, want wij hebben iets te bieden wat de cultuur niet kan bieden. Middendorf:

“De emergent conversatie stelt elk beeld van God, elke boodschap van God, elke interpretatie van de Schrift, elke uitdrukking van geloof, of elke praktijk van de Kerk die niet Jezusgelijkvormig is, in vraag”.

Er zijn veel meer praktijken in de emergent church die niet Jezusgelijkvormig zijn dan wel. Het plaatsen van christelijke labels op yoga, labyrintwandelen, oosterse meditatietypen, het accepteren van de eucharistie en andere (o.a. katholieke) rituelen, enz., doet niets van deze dingen met Jezus

overeenkomen, en maakt niets daarvan geschikt voor geestelijke praktijk. Ik vind het moeilijk te begrijpen hoe uitspraken als deze over het hoofd gezien worden wanneer juist het tegenovergestelde gedaan wordt. Hij zei verder:

“Geef me dan een beknopte definitie van de emerging church. De emerging church is gewoon een lichaam van gelovigen dat zoekt te leven op de manier van Christus in een postmodern tijdperk”.

Indien dit juist zou zijn, dan zouden zij het Woord niet in vraag stellen, zoals zij nu doen, maar er zich aan onderwerpen als hun gids voor een geestelijk leven, opdat zij mensen zouden bereiken in de cultuur en subcultuur. In plaats daarvan staan zij toe dat de cultuur hun levens ontwikkelt en onderwijl denken zij dat zij deze beïnvloeden met de geest van Christus.

Ons wordt gezegd dat omdat de cultuur is veranderd, de kerk ook moet veranderen om de cultuur te bereiken. Maar eigenlijk zoekt de cultuur naar iets dat bewezen is waar en rotsvast te zijn, iets wat niet verandert maar steeds dezelfde waarheid blijft. Wij moeten niet heroverwegen - zij wel. Wij hebben de waarheid die dezelfde is gebleven door de eeuwen heen. Wij moeten ze enkel beter verklaren, niet veranderen.

Lees ook:

- Vriendschap met de wereld: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jakobus4-4.pdf>
- Heb de wereld niet lief: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kosmos2.pdf>
- Christus en de wereld: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Christus-wereld.pdf>
- De wereld tegen Christus: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wereld-tegen-Christus.pdf>
- De wereld: onze positie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wereld-onze-positie&attitude.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm